

Ș

șkam „lină de calitate cea mai bună” — în graiurile bucovinene, huțule, tran carpatice (Żelechowski, 1091, Dzendzelivs'kyj, *Vivčars'ka lekyska*, 110). Etimol.: < rom. *scămă* < lat. *squama* (Kaluzniacki, 19, Scheludko, 119, Crânjălă, 432, Rosetti, V, 119). Despre rom. -a > ucr. -Ø, vezi § 29. Sinonim: *șkamút'a*. Deriate: *șkamatók* „floc”; *șkamát't'a* „bucățele”, „ferfeniță” (*Ukr.-russk.slovar'*, 497, cu menț. „regionalism”; *șkamétka* „bucată de postav nebătut încă la piuă, zmulșă de valul acesteia”; *șkamétnik* 1° „hoț de postav nedat încă la piuă”; 2° „hoț” (*Hrinčenko*, 498).

șkrum „funingine” — în graiurile transcarpatice și nistriene (Dzendzelivs'kyj, *Atlas Transkarp.*, h. 139, pct. 4, 33, 46, 54—56, 74, 78, 112 ș.a., *Dejna*, 124). Etimol.: < rom. *scrum* (Scheludko, 146), probabil de origine autohtonă, cf. alb. *shkrump* „carbonizzazione” (Capidan, *Alb.-rom.*, 451, Leotti, 1380, Rosetti, II, 119).

șpúdza, vezi *spúdza*.

ștym 1° „lină scurtă și mărunță care rămîne după dărăcit”; 2° (figurat, despre părul canimilor) „chică”: *vž'aly joho za štym ta j vyvely hel'* „L-au apucat de chică și l-au scos afară” — în graiurile de vest (Żelechowski, 1099). Etimol.: < rom. *știm* „id.”, cf. scr. *știm*. Rom. *știm* „canură” a fost notat în cele mai diverse părți (*ALRM*, s.n., I, h. 285, p.c. 182, 284, 346, 682, 784, 812, 928). Sinonim: *ștymán'a*, cu suf. -án'a, în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Vivčars'ka lekyska*, 110).

ștymán'a, vezi *ștym*.

șutýj „fără coarne, sau cu cornele mici”, „fără urechi, sau cu urechile mici”, „fără coadă, sau cu coada scurtă” etc. — în graiurile lemkoviene (Stieber, *Atlas lemk.* II, h. 95, p.c. 3, 4, 6—8, 1¹, 15, 17, 18, 20—24, 26, 28, 29, 33—37, 42—44, 47, 50, 52, 55, 56, 58, 63, 67—70, 72, 73, 75, 76, 79), galitiene (Malecki—Nitsch, h. 157 b, cu diverse variante fonetice, în p.c.: 2—5, 8, 10, 11, 13—15, 17, 19, 20, 23, 25, 26, 30, 31, 35—40), transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Izoglosy*, 17) ș.a., precum și în ucr. literară (*Hrinčenko*, 520, *Ukr.-russk.slovar'*, 539). Cunoscut și în bielorusă (Vrabie, *Termeni*, 995). Etimol.: < rom. *șut* „fără coarne sau cu cornele mici”, cf. alb. *shut* (Capidan, *Rom.-alb.*, 550, Scheludko, 119, Crânjălă, 444, Rosetti, II, 112 și V, 121), cu desinență adjectivală -yj, vezi § 31. Derivat: *șútka* 1° „miel”; 2° „mîișor de salcie”; 3° „vargă cu mîișori de salcie” (*Hrinčenko*, 520) < *șúta*, cu suf. diminut. -k-a.

șvára 1° „șnur împletit”; 2° „sfoară de undiță, din păr alb de cal”; 3° „o plantă înaltă și cu vîrfurile ascuțite, pe plaiurile muntoase”; 4° „funie” — în graiurile bucovinene și pocuțiene, iar ca regionalism, și în ucr. literară, cu sensul 4° (*Hrinčenko*, 448, *Ukr.-russk.slovar'*, 497). Etimol.: < rom. *sfoară* < gr. σφόρα (*Kaluzniacki*, 21, Crânjălă, 432, Rosetti, IV, 119), prin rom. dial. *șfoără*. Despre *ș* a > á, vezi § 17, pct. b. Cf. și Malecki—Nitsch, h. 112 połączenie kopic (w cepach): „sfora, p.c.: 6, 15, 18, 20, 22, 24, 27, 32—35; *svóra*, p.c. 26; *sfóra*, p.c. 19, 29; *sforka* (cu suf. -k-), p.c. 9, 14, 23; h. 120 „Rozwora (we wozie): „sfora, p.c.: 9, 14, 17, 20, 27, 33; *svóra*, p.c. 39, 40; *svora*, p.c. 36.

șyndokóra, vezi *cynhakóra*.

șýpit, vezi *šýpot*.